

Horinca din Maramureş este vestită în întreaga lume şi se spune că a „uns” multe dintre uşile ferecate „muritorilor de rând”. La ospitalitatea moroşenească a contribuit în mare măsură şi palinca sau horinca făcută din fructe în mod tradiţional.

NU ESTE DE NEGLIJAT NICI MODUL DE PREZENTARE ŞI, LA FEL DE CELEBRE SUNT ŞI STICLELE „CU FUS” ÎN ELE, ACELE MICI CONSTRUCŢII DIN LEMN CARE SE REALIZEAZĂ CU MULTĂ MIGALĂ DAR ŞI CELE CU PARĂ.

„Sticla de horincă de pere cu pară în ea este tradiţională pentru Maramureş şi se face din moşi strămoşi. Este o mare cinste să ai aşa ceva pe masă şi la toate casele de gospodari găseşti aşa ceva”, a precizat Gheorghe Crăciun din Poienile Izei, unul dintre maramureşenii care „se încăpăţânează” să mai facă aşa ceva.

LUNI ÎNTREGI DE MUNCĂ

Ardeleanul este vestit pentru răbdarea şi statornicia de care dă dovadă şi realizarea unei sticle de horincă în care să fie pară cere timp şi multă, multă stăruinţă din partea celui care s-a „înhămat” la o astfel de treabă. Sunt din ce în ce mai puţini, chiar şi în Maramureş care mai realizează astfel de sticle, făcând ca valoarea lor să fie tot mai mare şi să fie din ce în ce mai râvnite.

REALIZAREA PRODUSULUI ÎNCEPE ÎNCĂ DIN LUNA MAI – IUNIE, ATUNCI CÂND PERII ÎNCEP SĂ LEGE ROD DUPĂ CE AU ÎNFLORIT.

În primul rând se iau câteva sticle, se alege câte o creangă zdravănă de păr şi, atunci când părul este în floare se bagă cu grijă recipinetul pe creangă şi se leagă straşnic acolo.

„Este un produs care se realizează destul de greu. Sticla se fixează în păr cu para înăuntrul sticlei şi stă acolo până la maturizarea perei. Sticla se pune în păr atunci când începe să crească para şi încape în gâtul de la sticlă”, explică Gheorghe Crăciun.

MEŞTEŞUG MOŞTENIT DE LA BUNICI

Pentru că în vremurile străvechi nu existau foarte multe variante de a împodobi „oiaga” cu horincă, maramureşenii au căutat modalităţi inedite de a face acest lucru.

Împodobirea cu pară cere însă mult efort şi răbdare. Dacă primăvara se leagă în păr numeroase sticle, până în toamnă când acestea ajung la maturitate aproximativ 10 % dintre ele se strică.

„Dacă nu este legată bine dau creanga nu este destul de rezistenă sau pur şi simplu care din cauza vântului dau al ploii, sau pur şi simplu se sparge. Aproximativ 10% dintre sticle se pierd până la produsul finit. Am avut an în acre, din cauză că a bătut gheaţa nu am rămas cu nimic”, povesteşte maramureşeanul.

NICI STICLELE NU SUNT ALESE LA ÎNTÂMPLARE. ACESTEA TREBUIE SĂ FIE DE CULOARE ALBĂ, FĂRĂ PREA MULTE ÎNFLORITURI PENTRU A NU STRICA EFECTUL FINAL CU DETALII SUPLIMENTARE.

Sursa:voceatransilvaniei.ro